

<p>Gen. 21 14 Abraham se leva de bon matin, prit du pain et une outre pleine d'eau, les remit à Agar en les lui posant sur l'épaule, ainsi que l'enfant et la renvoya. Elle s'en alla et s'égara dans le désert de Beer Shava. 15 Quand l'eau de l'outre fut épuisée, elle abandonna l'enfant au pied d'un arbre. 16 Elle alla s'asseoir du côté opposé, à la distance d'un trait d'arc, en se disant: "Je ne veux pas voir mourir cet enfant"; et ainsi assise du côté opposé, elle éleva la voix et pleura. 17 Dieu entendit le gémissement de l'enfant. Un messenger du Seigneur appela Agar du haut des cieux et lui dit "Qu'as-tu, Agar? Sois sans crainte, car Dieu a entendu la voix de l'enfant s'élever de l'endroit où il gît. 18 Relève-toi! reprends cet enfant et soutiens-le de la main, car je ferai de lui une grande nation." 19 Le Seigneur lui dessilla les yeux et elle aperçu une source; elle y alla, emplit l'outre d'eau et donna à boire à l'enfant. 20 Dieu fut avec cet enfant et il grandit; il demeura dans le désert, et devint tireur à l'arc.</p>	<p>יד וַיִּשְׁפֹּם אֲבָרְהָם בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח-לָחֶם וַיִּקַּח-לָחֶם מֵיָם וַיִּתֵּן אֶל-הַגֵּר שֵׁם עַל-שִׁכְמָהּ, וְאֶת-הַיֶּלֶד-- וַיִּשְׁלַחֶהּ; וַתֵּלֶךְ וַתִּמְתַּע, בְּמִדְבַר בְּאֵר שֶׁבַע. טו וַיִּכְלוּ הַמַּיִם, מִן-הַחֲמָת; וַתִּשְׁלַח אֶת-הַיֶּלֶד, תַּחַת אֶחָד הַשִּׁיחִים. טז וַתֵּלֶךְ וַתִּשָּׁב לָהּ מִנְּגַד, הַרְחִיק כַּמֶּטְחָוִי קִנְיָת, כִּי אָמְרָהּ, אֶל-אֲרָאָה בְּמוֹת הַיֶּלֶד; וַתִּשָּׁב מִנְּגַד, וַתִּשָּׂא אֶת-קֶלְהָ וַתִּבְרָךְ. יז וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים, אֶת-קוֹל הַנְּעִר, וַיִּקְרָא מִלְּאֵף אֱלֹהִים אֶל-הַגֵּר מִן-הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר לָהּ מַה-לָּךְ הַגֵּר; אֶל-תִּירְאִי, כִּי-שָׁמַע אֱלֹהִים אֶל-קוֹל הַנְּעִר בְּאֲשֶׁר הוּא-שָׁם. יח קוּמִי שְׂאִי אֶת-הַנְּעִר, וְהִחַזְקִי אֶת-יָדָךְ בּוֹ: כִּי-לְגוֹי גָּדוֹל, אֲשִׁימְנֶנּוּ. יט וַיִּפְקַח אֱלֹהִים אֶת-עֵינֶיהָ, וַתִּרְאֵ בְּאֵר מַיִם; וַתֵּלֶךְ וַתִּמְלֵא אֶת-הַחֲמָת, מַיִם, וַתִּשְׁקֵ, אֶת-הַנְּעִר. כ וַיְהִי אֱלֹהִים אֶת-הַנְּעִר, וַיִּגְדַּל; וַיִּשָּׁב, בְּמִדְבַר, וַיְהִי, רֹבֵה קִנְיָת.</p>
<p>Samuel 1 - -VIe s 10 L'âme remplie d'amertume, elle pria devant l'Eternel et pleura longtemps. 11 Puis elle prononça ce vœu: "Eternel-Cebaot! Si tu daignes considérer l'affliction de ta servante, te souvenir d'elle et ne point l'oublier; si tu donnes à ta servante un enfant mâle, je le vouerai au Seigneur pour toute sa vie, et le rasoir ne touchera point sa tête." 12 Or, comme elle priait longuement devant l'Eternel, Héli observa sa bouche: 13 Hanna parlait en elle-même; on voyait seulement remuer ses lèvres, mais on n'entendait pas sa voix. Héli la crut ivre, 14 et il lui dit: "Combien de temps veux-tu étaler ton ivresse? Va cuver ton vin!" 15 Hanna répondit: "Non, Seigneur, je ne suis qu'une femme au cœur navré; je n'ai bu ni vin ni liqueur forte, j'ai seulement épanché mon âme devant l'Eternel. 16 Ne prends pas ta servante pour une femme perverse, car c'est l'excès de mes griefs et de ma douleur qui m'a fait parler si longtemps." 17 Héli reprit la parole et dit: "Va donc en paix; et que le Dieu d'Israël t'accorde ce que tu lui as demandé." 18 Et Hanna dit: "Puisse ta servante trouver grâce à tes yeux!" Alors cette femme se remit en chemin, prit de la nourriture, et sa physionomie ne fut plus la même.</p>	<p>י וַיְהִי, מֵרַת נַפְשׁ; וַתִּתְפַּלֵּל עַל-יְהוָה, וַבְּכַה תִּבְכֶּה. יא וַתִּדְרַךְ נֶדֶר וַתֹּאמֶר, יְהוָה צְבָאוֹת אֱ-מִי רְאֵה תִרְאֶה בְּעֵינַי אֲמַתְךָ וַיִּזְכַּרְתָּנִי וְלֹא-תִשְׁכַּח אֶת-אֲמַתְךָ, וְנִתְמַתָּה לְאֲמַתְךָ, זָרַע אֲנֻשִׁים--וְנִתְמַתוּ לִיהוָה כָּל-יְמֵי חַיָּו, וּמוֹרָה לֹא-יַעֲלֶה עַל-רֹאשׁוֹ. יב וְהָיָה כִּי הִרְבַּתְּהָ, לְהִתְפַּלֵּל לְפָנַי יְהוָה; וְעָלִי, שָׁמַר אֶת-פִּיהָ. יג וְחִנָּה, הִיא מְדַבְּרַת עַל-לִבָּהּ--רַק שְׁפָתֶיהָ נִעְוֹת, וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמָע; וַיַּחֲשֹׁבָהּ עָלַי, לְשִׁפְרָה. יד וַיֹּאמֶר אֵלַיְהָ עָלִי, עַד-מָתִי תִשְׁתַּכַּרְוּ; הֲסִירִי אֶת-יַיִגָּה, מֵעַלְיָךְ. טו וַתַּעַן חִנָּה וַתֹּאמֶר, לֹא אֲדַנִּי, אֲשֶׁה קִשְׁת-רוּחַ אֲנֹכִי, וַיִּזְוּ וְשָׁכַר לֹא שְׁתִּיתִי; וְאֲשַׁפֵּף אֶת-נַפְשִׁי, לְפָנַי יְהוָה. טז אֶל-תִּתֵּן, אֶת-אֲמַתְךָ, לְפָנַי, בַּת-בְּלִיעַל: כִּי-מֵרַב שִׁיחִי וְכַעֲסִי, דִּבַּרְתִּי עַד-הַנְּהָ. יז וַיַּעַן עָלַי וַיֹּאמֶר, לְכִי לְשָׁלוֹם; וְאֵלֶּהי יִשְׂרָאֵל, יִתֵּן אֶת-שְׁלֹתְךָ, אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ, מֵעַמּוֹ. יח וַתֹּאמֶר, תִּמְצָא שְׁפָחָתְךָ חֵן בְּעֵינַיְךָ; וַתֵּלֶךְ הָאִשָּׁה לְדַרְכָּהּ וַתֹּאכַל, וּפְנֵיהָ לֹא-הָיוּ-לָהּ עוֹד.</p>
<p>Daniel 9 - -IIe s. 4 J'adressai donc à l'Eternel, mon Dieu, ma prière et ma confession, et je dis: "O Seigneur, Dieu grand et redoutable, qui gardes ton alliance et ta bienveillance à ceux qui t'aiment et observent tes commandements, 5 nous avons péché et prévarié, nous nous sommes abandonnés au mal et à la rébellion, écartés de tes préceptes et de tes statuts; 6 nous avons refusé d'écouter tes serviteurs, les prophètes, qui parlaient en ton nom à nos rois, à nos princes, à nos pères, à tous les gens du pays. 7 Avec toi, ô Seigneur, est le bon droit, et sur nous rejaillit la honte en ce</p>	<p>ד וְאֶתְפַּלְלָה לִיהוָה אֱלֹהֵי, וְאֶתְוַדָּהּ; וְאִמְרָהּ, אֲנֹא אֲדַנִּי הָאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, שָׁמַר הַבְּרִית וְהַחֲסֵד, לְאֶהֱבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו. ה חַטָּאתֵנוּ וְעוֹיְנוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ (הִרְשַׁעְנוּ) וּמִרְדָּנוּ; וְסוֹר מִמִּצְוֹתֶיךָ, וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ. ו וְלֹא שָׁמַעְנוּ, אֶל-עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים, אֲשֶׁר דִּבְרוּ בְּשִׁמְךָ, אֶל-מְלַכֵּינוּ שְׂרִינוּ וְאֶבְתִּינוּ-- וְאֵל, כָּל-עַם הָאָרֶץ. ז לָךְ אֲדַנִּי הַצְּדָקָה, וְלָנוּ בִשְׁתַּת הַפְּנִים כִּיּוֹם הַיּוֹם;</p>

<p>jour, sur les hommes de Juda, les habitants de Jérusalem, et tous les Israélites, proches ou éloignés, dans tous les pays où tu les as relégués à cause de l'infidélité qu'ils ont commise à ton égard. 8 Oui, Seigneur, sur nous rejaillit la honte, sur nos rois, nos princes, nos ancêtres, car nous avons péché contre toi.</p>	
<p>Vidouï – amram Gaon 8e s Notre force et force de nos ancêtres, que vienne devant toi notre introspection et ne te détourne pas de notre supplication, car nous ne sommes pas prétentieux.es et entêté.es, prétendant devant toi « Eternel notre force et force de nos ancêtres, nous n'avons pas commis de fautes », mais au contraire, nous et nos ancêtres, avons commis des fautes. Nous avons : été coupables, trahi, volé, dénigré, déformé, accusé, mal agi intentionnellement, approprié, donné crédit au mensonge, donné de mauvais conseils, déçu, moqué, agi par provocation, parlé vulgairement, transgressé des demandes, des principes éthiques, des lois, fait de l'autre un ennemi, nous nous sommes entêtés, endurcis vis-à-vis des autres, détruit, déshumanisé, nous nous sommes détourné.es, avons été hypocrites.</p>	<p>אלוהינו ואלוהי אבותינו (נ"א אנא) תבוא לפניך תפילתנו ואל תתעלם מתחינתנו שאין אנו עזי פנים וקשי עורף לאמר לפניך ה' אלוהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו. אשמנו . בגדנו . גזלנו . דיברנו דופי . העוינו . והרשענו . זדנו . חמסנו . טפלנו שקר . יעצנו רע . כיזבנו . לצנו . מרדנו . גיאצנו . סררנו . עוינו . פשענו . צררנו . קישינו עורף . רשענו . שיחתנו . תיעבנו . תעינו . תעתענו .</p>
<p>Nous avons aimé, béni, agrandi, imité la beauté, été déterminé.es, renoncé, semé, cherché, mis à jour le mensonge, créé, souffert, appris, pardonné, essayé, pardonné, aidé, encouragé, rit, accepté, poursuivi la justice, nous nous sommes réjouis, nous avons contribué, soutenu corrigé.</p>	<p>אהבנו, ברכנו, גדלנו, דימינו יופי התעקשנו, ויתרנו, זרענו, חיפשנו טיהרנו שקר. יצרנו, כאבנו, למדנו. מחלנו. ניסינו. סלחנו. עזרנו. פרגנו. צחקנו. קיבלנו. רדפנו צדק שמחנו. תרמנו. תמכנו. תיקנו</p>
<p>Vous ?</p>	

The abbreviated confession is said as a portion of [Tachanun](#) (daily supplications) immediately following the [Amidah](#). It is recited standing and quietly except on [Yom Kippur](#) when it is customary to recite it aloud. In many congregations, (mainly [Ashkenazic](#) ones) it is even customarily sung on this date. This form first appeared in the prayerbook of the [Amram Gaon](#) (8th century).^[2]

*

עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ הוֹד וְהֶדָר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְתִיק בְּנִחְמוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זֶךְ וְיִשָּׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ
חַי וְקַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ טְהוֹר עֵינַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כְּבִיר
כֹּחַ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לֹא אֵל הַפֶּץ בְּרִשָׁע עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹזֵר דְּלִים עֲנֵנוּ.
עֲנֵנוּ פּוֹדֵה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וּמַצְדִּיק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קְרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו
בְּאֵמֶת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רֵם וְנִשְׂא עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ
תְּמִימִים עֲנֵנוּ:

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וּפְחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אַבִּיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ:
עֲנֵנוּ מִגֵּן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת רְצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת צָרָה
עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הַעוֹנֶה בְּעַת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרַכְּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ
אֱלֹהֵי דְמַאִיר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ: